

บทที่ 2

ความวุ่นวาย

(Basic concepts)

ในบทนี้จะกล่าวถึงนิยามและทฤษฎีซึ่งจะใช้เป็นพื้นฐานสำหรับบทต่อไป

1. เจนเนอรัลไลซ์ เซมิ-เมตริกสเปซ (Generalized semi-metric space)

นิยาม 2.1 ให้ X เป็นเซตซึ่งไม่เป็นเซตว่างและ R

เป็นเซตของจำนวนจริงเจนเนอรัลไลซ์ เซมิ-เมตริกบน X คือฟังก์ชัน

$d : X \times X \rightarrow R(\geq 0)^* = R(\geq 0) \cup \{\infty\}$ ที่สอดคล้องตาม

เงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. $d(x,y) = d(y,x)$

2. ถ้า $x = y$ แล้ว $d(x,y) = 0$ หรือ $d(x,x) = 0$

3. $d(x,y) \leq d(x,z) + d(z,y)$

สำหรับทุก ๆ $x, y, z \in X$

เจนเนอรัลไลซ์ เมตริกบน X คือ d ในนิยาม 2.1 และเพิ่ม

เงื่อนไขดังนี้

ถ้า $d(x,y) = 0$ แล้ว $x = y$

สำหรับทุก ๆ $x, y \in X$

นั่นคือ d จะเป็นเจนเนอร์ไลซ์ เมตริก คุณสมบัติข้อ (2)

จะเปลี่ยนเป็น

$d(x,y) = 0$ ก็เมื่อ (if and only if) $x = y$

เจนเนอร์ไลซ์ เซมิ-เมตริกสเปซคือเซต X กับเจนเนอร์ไลซ์ เซมิ-เมตริก d บน X เขียนแทนด้วย (X, d)

เจนเนอร์ไลซ์ เมตริกสเปซคือเซต X กับเจนเนอร์ไลซ์ เมตริก d บน X เขียนแทนด้วย (X, d)

เจนเนอร์ไลซ์ เซมิ-เมตริกสเปซจะเรียกว่า เซมิ-เมตริกสเปซ ถ้าทุก ๆ ค่าของ d อยู่ใน $R(\geq 0)$

เจนเนอร์ไลซ์ เมตริกสเปซ จะเรียกว่า เมตริกสเปซ ถ้าทุก ๆ ค่าของ d อยู่ใน $R(\geq 0)$

จะเห็นได้ว่า เมตริกสเปซเป็นกรณีเฉพาะของเจนเนอร์ไลซ์

เซมิ-เมตริกสเปซ

นิยาม 2.2 ให้ (X, d) เป็นเซมิ-เมตริกสเปซ บอลเปิด

(Open ball) ซึ่งมีจุดศูนย์กลางที่ $x \in X$ และรัศมี $r > 0$ คือสับเซต

$S(x, r)$ ของ X กำหนดโดย $S(x, r) = \{y \in X \mid d(x, y) < r\}$

บอลปิด (Closed ball) ซึ่งมีจุดศูนย์กลางที่ $x \in X$ และ

รัศมี $r > 0$ คือสับเซต $S[x, r]$ ของ X กำหนดโดย

$S[x, r] = \{y \in X \mid d(x, y) \leq r\}$

นิยาม 2.3 สับเซต G ของเซมิ-เมตริกสเปซ (X, d) จะเรียกว่าเซตเปิด (Open set) ถ้าสำหรับทุก ๆ $x \in G$ จะมี $r > 0$ ซึ่ง $S(x, r) \subset G$

นิยาม 2.4 สับเซต C ของเซมิ-เมตริกสเปซ (X, d) จะเรียกว่าเซตปิด (Closed set) ถ้าคอมพลีเมนต์ (complement) ของ C เป็นเซตเปิด

นิยาม 2.5 จุด x ของเซมิ-เมตริกสเปซ (X, d) จะเรียกว่าจุดลิมิตหรือจุดคลัสเตอร์ (Limit point หรือ Cluster point) ของ $A \subset X$ ถ้าสำหรับทุก ๆ $r > 0$ ซึ่ง $S(x, r) \cap A \neq \emptyset$

นิยาม 2.6 ให้ (X, d) เป็นเซมิ-เมตริกสเปซโคลส์เชอร์ (Closure) ของ $A \subset X$ เป็นสับเซต \bar{A} ของ X กำหนดโดย $\bar{A} = \{x \in A \mid x \text{ เป็นจุดลิมิตของ } A\}$

นิยาม 2.7 ซีควเอนซ์ (Sequence) (x_n) ในเซมิ-เมตริกสเปซ X จะเรียกว่าคอนเวอร์จ (converge) ไปยังจุด $x \in X$ ถ้าสำหรับทุก ๆ $\epsilon > 0$ จะต้องมีจำนวนเต็มบวก N ซึ่ง $d(x_n, x) < \epsilon$ สำหรับทุก ๆ $n \geq N$ จุด x จะเรียกว่าลิมิตของซีควเอนซ์ (x_n) นั่นคือ (x_n) คอนเวอร์จไปยัง x ต่อเมื่อ $d(x_n, x)$ คอนเวอร์จไปยัง 0

นิยาม 2.8 ให้ F เป็นฟังก์ชันจากเซมิ-เมตริกสเปซ (X_1, d_1) ไปยังเซมิ-เมตริกสเปซ (X_2, d_2) F จะเรียกว่า ฟังก์ชันต่อเนื่อง (Continuous function) ที่จุด $x_0 \in X_1$ ต่อเมื่อกำหนด $\epsilon > 0$ จะต้องมี $\delta > 0$ โดยที่ถ้า

$$d_1(x, x_0) < \delta \text{ แล้ว } d_2(F(x), F(x_0)) < \epsilon \text{ สำหรับ}$$

ทุก ๆ $x \in X_1$

F จะเรียกว่าเป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบน X ถ้า F เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ทุก ๆ จุดบน X

ทฤษฎี 2.1 ให้ F เป็นฟังก์ชันจากเซมิ-เมตริกสเปซ (X_1, d_1) ไปยังเซมิ-เมตริกสเปซ (X_2, d_2) แล้ว F จะเป็นฟังก์ชันต่อเนื่องต่อเมื่อซีควนซ์ $\{F(x_n)\}$ ของ X_2 คอนเวอร์จไปยัง $F(x)$ เมื่อซีควนซ์ $\{x_n\}$ ของ X_1 คอนเวอร์จไปยัง $x \in X_1$

พิสูจน์ (\implies) สมมุติให้ F เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่จุด $x \in X_1$

ดังนั้นสำหรับทุก ๆ $\epsilon > 0$ จะต้องมี $\delta > 0$ โดยที่ถ้า

$$d_1(x, y) < \delta \text{ แล้ว } d_2(F(x), F(y)) < \epsilon \text{ สำหรับทุก ๆ } y \in X_1$$

แต่ $\{x_n\}$ คอนเวอร์จไปยัง x ดังนั้นจะต้องมีจำนวนเต็ม N

ซึ่งสำหรับทุก ๆ $n \geq N$ แล้ว $d_1(x_n, x) < \delta$

$$\text{ดังนั้น } d_2(F(x_n), F(x)) < \epsilon$$

นั่นคือซีควนซ์ $\{F(x_n)\}$ คอนเวอร์จไปยัง $F(x)$

(\Leftarrow) กำหนดให้ $\{x_n\}$ คอนเวอร์จไปยัง x_0 แล้ว $\{F(x_n)\}$ คอนเวอร์จไปยัง $F(x_0)$ สมมติตรงข้ามว่า F ไม่ต่อเนื่องที่จุด x_0 แล้วจะตองมี $\epsilon > 0$ ซึ่งสำหรับแต่ละ $\delta > 0$ จะมี $x' \in X_1$ ซึ่ง $d_1(x', x_0) < \delta$ และ $d_2(F(x'), F(x_0)) \geq \epsilon$ ดังนั้นสำหรับแต่ละจำนวนเต็มบวก n เราสามารถเลือก x_n ซึ่ง $d_1(x_n, x_0) < \frac{1}{n}$ และ $d_2(F(x_n), F(x_0)) \geq \epsilon$ นั่นคือ $\{x_n\}$ คอนเวอร์จไปยัง x_0 แต่ $\{F(x_n)\}$ ไม่ได้คอนเวอร์จไปยัง $F(x_0)$ ซึ่งขัดแย้งกับสิ่งที่กำหนดให้ นั่นคือ F เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่จุด x

นิยาม 2.9 ให้ F เป็น bounded real valued functions

ใด ๆ ซึ่งกำหนดบนเซต X , M จะเรียกว่าซุพรีมัม (supremum) ของ F บน X ถ้า M เป็น upper bound ที่เล็กที่สุดของ $F(x)$ และใช้

$$\text{สัญลักษณ์แทนด้วย } M = \sup_{x \in X} | F(x) |$$

นิยาม 2.10 ให้ F เป็น bounded real valued functions

ใด ๆ ซึ่งกำหนดบนเซต X , N จะเรียกว่าอินฟริมัม (infimum) ของ F บน X ถ้า N เป็น lower bound ที่ใหญ่ที่สุดของ $F(x)$ และ

$$\text{ใช้สัญลักษณ์ } N = \inf_{x \in X} | F(x) |$$

นิยาม 2.11 $d(x, A) = \inf \{d(x, a) \mid a \in A\}$

ทฤษฎี 2.2 ให้ (X, d) เป็นเซมิ-เมตริกสเปซ และ $A \subset X$

ดังนั้น $d(x, A) = 0$ ก็ต่อเมื่อ $x \in \bar{A}$

พิสูจน์ (\Rightarrow) ให้ $d(x, A) = 0$

สมมติตรงข้ามว่า $x \notin \bar{A}$ ดังนั้นจะมี $r_x > 0$ ซึ่ง

$S(x, r_x) \cap A = \emptyset$ สำหรับทุก ๆ $y \in A$ แล้ว $y \notin S(x, r_x)$ และ

$$d(x, y) \geq r_x > 0$$

$$\text{ดังนั้น } d(x, A) = \inf \{d(x, y) \mid y \in A\} \geq r_x > 0$$

ซึ่งขัดแย้งกับสิ่งที่กำหนดให้ที่ว่า $d(x, A) = 0$

$$\text{ฉะนั้น } x \in \bar{A}$$

(\Leftarrow) ให้ $x \in \bar{A}$

สมมติตรงข้ามว่า $d(x, A) = r > 0$

เพราะว่า $d(x, y) \geq d(x, A) = r$ สำหรับทุก ๆ $y \in A$

นั่นคือจะต้องมี $r > 0$ ซึ่งสำหรับทุก ๆ $y \in A$ แล้ว $y \notin S(x, r)$

$$\text{และดังนั้น } A \cap S(x, r) = \emptyset \text{ ฉะนั้น } x \notin \bar{A}$$

ซึ่งขัดแย้งกับสิ่งที่กำหนดให้ที่ว่า $x \in \bar{A}$

$$\text{นั่นคือ } d(x, A) = 0$$

นิยาม 2.12 ซีควนต์ $\{x_n\}$ ในเซมิ-เมตริกสเปซ (X, d)

จะเรียกว่าซีควนต์โคซี (Cauchy sequence) ก็ต่อเมื่อสำหรับทุก ๆ

$\epsilon > 0$ จะต้องมีจำนวนเต็ม N ซึ่งถ้า $n, n' \geq N$ แล้ว

$$d(x_n, x_{n'}) < \epsilon$$

นิยาม 2.13 เซมิ-เมตริกสเปซ (X, d) จะเรียกว่า
คอมพลีท (Complete) ถ้าทุก ๆ ซีควเอนซ์โคซีใน X คอนเวอร์จไปยัง
สมาชิกใน X

2. เมตริกสเปซ และคอมพลีทเมตริกสเปซ

ทฤษฎี 2.3 เซตของทุก ๆ จำนวนจริง R กับฟังก์ชัน d ซึ่ง

$d(x, y) = |x - y|$ เมื่อ x, y เป็นจำนวนจริงใด ๆ จะเป็น
เมตริกสเปซ โดยจะแทนเมตริกสเปซนี้ด้วย (R, d)

พิสูจน์ ฟังก์ชัน d เป็นฟังก์ชันซึ่งไม่เป็นลบและสอดคล้องตามคุณสมบัติ

(1) และ (2) ของนิยาม 2.1 สำหรับทุก ๆ $x, y, z \in X$ ให้

$$a = x - z, \quad b = z - y$$

เนื่องจาก $|a + b| \leq |a| + |b|$ สำหรับทุก ๆ จำนวนจริง a, b

$$\text{ฉะนั้น } |x - y| \leq |x - z| + |z - y|$$

นั่นคือ (X, d) เป็นเมตริกสเปซ

ทฤษฎีนำ 2.1 ถ้า F_1, F_2 เป็น bounded real valued functions

ใด ๆ ซึ่งกำหนดบนเซต X แล้ว

$$\sup_{x \in X} |F_1(x) + F_2(x)| \leq \sup_{x \in X} |F_1(x)| + \sup_{x \in X} |F_2(x)|$$

พิสูจน์ เพราะว่า F_1 และ F_2 เป็น bounded real valued functions

เพราะฉะนั้น $F_1 + F_2$ เป็น bounded real valued function ด้วย

ให้ $a = \sup_{x \in X} |F_1(x)|$, $b = \sup_{x \in X} |F_2(x)|$

แต่ $|F_1(x)| \leq a$ และ $|F_2(x)| \leq b$ สำหรับทุก ๆ $x \in X$

ดังนั้น $|F_1(x) + F_2(x)| \leq |F_1(x)| + |F_2(x)| \leq a + b$

นั่นคือ $\sup_{x \in X} |F_1(x) + F_2(x)| \leq \sup_{x \in X} |F_1(x)| + \sup_{x \in X} |F_2(x)|$

ทฤษฎี 2.4 เซตของฟังก์ชันต่อเนื่อง ซึ่งกำหนดบนช่วงปิด (closed interval) $[a, b]$ กับฟังก์ชัน d ที่กำหนดโดย

$$d(F_1, F_2) = \sup_{a \leq x \leq b} |F_1(x) - F_2(x)| \text{ เป็นเมตริกสเปซ}$$

และให้ $C[a, b]$ แทนเมตริกสเปซนี้

พิสูจน์ ให้ F_1, F_2, F_3 เป็นฟังก์ชันใด ๆ ใน $C[a, b]$

$$\begin{aligned} \text{ฉะนั้น } d(F_1, F_2) &= \sup_{a \leq x \leq b} |F_1(x) - F_2(x)| \\ &\leq \sup_{a \leq x \leq b} (|F_1(x) - F_3(x)| + |F_3(x) - F_2(x)|) \end{aligned}$$

โดยทฤษฎีหน้า 2.1

$$\begin{aligned} d(F_1, F_2) &\leq \sup_{a \leq x \leq b} |F_1(x) - F_3(x)| + \sup_{a \leq x \leq b} |F_3(x) - F_2(x)| \\ &= d(F_1, F_3) + d(F_3, F_2) \end{aligned}$$

ยิ่งกว่านั้น d สอดคล้องตามคุณสมบัติ (1) และ (2) ในนิยาม 2.1

นั่นคือ $C[a,b]$ เป็นเมตริกสเปซ

ทฤษฎีนำ 2.2 ให้ F_i, F_i' สำหรับ $i = 1, 2, \dots, n$

เป็น bounded real value functions กำหนดบนเซต X

แล้ว สำหรับทุก ๆ $x \in X$ และ $i = 1, 2, \dots, n$ จะได้

$$\sup_{x \in X} |F_i(x) + F_i'(x)| \leq \sup_{x \in X} |F_i(x)| + \sup_{x \in X} |F_i'(x)|$$

พิสูจน์ F_i, F_i' เป็น bounded real valued functions

ดังนั้น $F_i + F_i'$ เป็น bounded real valued function สำหรับ

$i = 1, 2, 3, \dots, n$

ให้ $a = \sup_{x \in X} |F_i(x)|$, $b = \sup_{x \in X} |F_i'(x)|$

ดังนั้น สำหรับทุก ๆ x และ i

$$|F_i(x)| \leq a, \quad |F_i'(x)| \leq b$$

$$\begin{aligned} \text{และดังนั้น } |F_i(x) + F_i'(x)| &\leq |F_i(x)| + |F_i'(x)| \\ &\leq a + b \end{aligned}$$

$$\text{ฉะนั้น } \sup_{x \in X} |F_i(x) + F_i'(x)| \leq \sup_{x \in X} |F_i(x)| + \sup_{x \in X} |F_i'(x)|$$

ทฤษฎี 2.5 ให้ ${}^n C[a,b]$ เป็นสเปซของ n -tuple

$F = (F_1, F_2, F_3, \dots, F_n)$ ของฟังก์ชันต่อเนื่อง $F_1, F_2, F_3, \dots, F_n$

กำหนด $d(F, F') = \sup_{x \in X} |F_i(x) - F_i'(x)|$ บน $[a,b]$

แล้วจะได้ ${}^n C[a,b]$ เป็นเมตริกสเปซ

พิสูจน์ ให้ F, F', F'' เป็นฟังก์ชันใด ๆ ใน $C^n[a, b]$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น } d(F, F') &= \sup_{x \in X} |F_1(x) - F'_1(x)| \\ &\leq \sup_{x \in X} \{ |F_1(x) - F''_1(x)| + |F''_1(x) - F'_1(x)| \} \end{aligned}$$

โดยทฤษฎีบท 2

$$\begin{aligned} d(F, F') &\leq \sup_{x \in X} |F_1(x) - F''_1(x)| + \sup_{x \in X} |F''_1(x) - F'_1(x)| \\ &= d(F, F'') + d(F'', F) \end{aligned}$$

ฉะนั้น d สอดคล้องตามคุณสมบัติ (3) ของนิยาม 2.1

ยิ่งกว่านั้น d สอดคล้องตามคุณสมบัติ (1) และ (2) ของนิยาม 2.1

นั่นคือ $C^n[a, b]$ เป็นเมตริกสเปซ

ทฤษฎีบท 2.3 ซีควেনซ์โคซี $\{x_n\}$ ใน R จะต้องมีขอบ (bound)

พิสูจน์ ให้ $\{x_n\}$ เป็นซีควেনซ์โคซีใน R

ให้ $\epsilon = 1$ จะต้องมี N ซึ่ง $|x_n - x_m| < 1$ สำหรับทุก ๆ $m, n \geq N$

แต่ $x_n = x_n - x_N + x_N$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น } |x_n| &\leq |x_n - x_N| + |x_N| \\ &\leq |x_N| + 1 \quad \text{สำหรับทุก ๆ } n \geq N \end{aligned}$$

ให้ $M = \max(|x_1|, |x_2|, \dots, |x_{N-1}|, |x_N| + 1)$

ดังนั้น $|x_n| \leq M$ สำหรับทุก ๆ n

ทฤษฎี 2.6 เมตริกสเปซ (R, d) จะตองคอมพลีท

พิสูจน์ ให้ $\{x_n\}$ เป็นซีควเอนซ์โคชีของจุดใน R

กำหนดให้ทุก ๆ $\epsilon > 0$ จะตองมี N ซึ่ง $|x_n - x_m| < \frac{\epsilon}{2}$

สำหรับทุก ๆ $m, n \geq N$

ให้ $A_{N+k} = \{x_n \mid n \geq N+k \text{ สำหรับจำนวนเต็ม } k \text{ ที่ไม่เป็น}$

ลบ } ซึ่ง $A_N \supset A_{N+1} \supset A_{N+2} \supset \dots$

โดยทฤษฎี 2.3 A_{N+k} จะตองบาวด์ชางบน (Bounded

above) โดยจำนวนเต็ม M

ดังนั้นแต่ละ A_{N+k} จะตองมี upper bound

ให้ $\alpha_k = \sup A_{N+k}$ แล้ว $\alpha_0 \geq \alpha_1 \geq \dots$

ให้ $B = \{\alpha_0, \alpha_1, \dots\}$

ฉะนั้น B มี lower bound (Lower bound) คือ $-M$

เพราะว่า $-M \leq x_n \leq M$ สำหรับทุก ๆ n

ดังนั้น B มี infimum

ให้ $x = \inf B$ แล้วจะตองมี α_{k_0} ซึ่ง

$$x < \alpha_{k_0} < x + \frac{\epsilon}{2} \dots\dots\dots(1)$$

เมื่อ $\alpha_{k_0} = \sup A_{N+k_0}$

ฉะนั้นจะตองมี $x_m \in A_{N+k_0}$

$$\text{ซึ่ง } \alpha_{k_0} - \frac{\epsilon}{2} < x_m \leq \alpha_{k_0} \dots\dots\dots(2)$$

เมื่อ $m \geq N + k_0$

โดยสมการ (1) และ (2) จะได้ว่า

$$x - \frac{\epsilon}{2} < x_m < x + \frac{\epsilon}{2}$$

และดังนั้น $|x_m - x| < \frac{\epsilon}{2}$

สำหรับทุก ๆ $n \geq m$ จะได้

$$\begin{aligned} |x_n - x| &\leq |x_n - x_m| + |x_m - x| \\ &< \frac{\epsilon}{2} + \frac{\epsilon}{2} = \epsilon \end{aligned}$$

ฉะนั้น $\{x_n\}$ คอนเวอร์จไปยัง x

นั่นคือ (R, d) คอมพลีท

นิยาม 2.14 ให้ $\{F_n\}$ เป็นซีควเอนซ์ของฟังก์ชัน จากเซต X

ใด ๆ ไปยังเมตริกสเปซ (Y, d) แล้ว $\{F_n\}$ จะเรียกว่าคอนเวอร์จ

สม่ำเสมอ (converge uniformly) ไปยังฟังก์ชัน $F : X \rightarrow Y$

ถ้าสำหรับทุก ๆ $\epsilon > 0$ จะต้องมีจำนวนเต็มบวก N ซึ่ง $n \geq N$ แล้ว

$$|F_n(x) - F(x)| < \epsilon \text{ สำหรับทุก ๆ } x \in X$$

ทฤษฎีบท 2.4 ให้ $\{F_n\}$ เป็นซีควเอนซ์ของฟังก์ชันต่อเนื่องบน $[a, b]$ ซึ่ง

คอนเวอร์จสม่ำเสมอไปยัง F แล้ว F จะต้องเป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบน $[a, b]$

พิสูจน์ กำหนดให้ $\{F_n\}$ คอนเวอร์จสม่ำเสมอไปยัง F ดังนั้นสำหรับ

ทุก ๆ $\epsilon > 0$ จะต้องมีจำนวนเต็มบวก N ซึ่ง $|F_n(x) - F(x)| < \frac{\epsilon}{3}$

สำหรับทุก ๆ $n > N$ และ $x \in [a, b]$

ให้ x_0 เป็นสมาชิกใด ๆ ใน $[a, b]$ โดย F_N เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องที่ x_0 นั่นคือ จะต้องม $\delta > 0$ โดยที่ถ้า $|x - x_0| < \delta$ แล้ว $|F_N(x) - F_N(x_0)| < \frac{\epsilon}{3}$

$$\begin{aligned} \text{ฉะนั้นจะได้ } |F(x) - F(x_0)| &\leq |F(x) - F_N(x)| + |F_N(x) - F_N(x_0)| \\ &\quad + |F_N(x_0) - F(x_0)| \\ &< \frac{\epsilon}{3} + \frac{\epsilon}{3} + \frac{\epsilon}{3} = \epsilon \quad \text{เมื่อ } |x - x_0| < \delta \end{aligned}$$

นั่นคือ F เป็นฟังก์ชันต่อเนื่องบน $[a, b]$

ทฤษฎี 2.7 เมตริกสเปซ $C[a, b]$ พร้อมด้วย d ที่กำหนดในทฤษฎี 2.4

จะเป็นคอมพลีทสเปซ

พิสูจน์ ให้ $\{F_n\}$ เป็นซีควেনซ์โคซีใด ๆ ในเมตริกสเปซ $C[a, b]$

ฉะนั้นสำหรับทุก ๆ $\epsilon > 0$ จะต้องมจำนวนเต็มบวก N ซึ่ง

$$d(F_n, F_{n'}) = \sup_{a \leq x \leq b} |F_n(x) - F_{n'}(x)| < \frac{\epsilon}{2} \quad \text{สำหรับทุก ๆ } n, n' \geq N$$

$$\text{ฉะนั้นจะได้ } |F_n(x) - F_{n'}(x)| < \frac{\epsilon}{2} \quad \text{สำหรับทุก ๆ } n, n' \geq N$$

และทุก ๆ $x \in [a, b]$... (*)

สำหรับแต่ละ x fixed ใน $[a, b]$ ซีควেনซ์ $\{F_n(x)\}$ จะ

ต้องเป็นซีควেনซ์โคซีใน \mathbb{R} และเนื่องจาก \mathbb{R} คอมพลีท

ดังนั้น $\{F_n(x)\}$ คอนเวอร์จไปยังสมาชิกใน \mathbb{R}

$$\text{ให้ } c_x = \lim_{n \rightarrow \infty} F_n(x)$$

โดยกำหนดฟังก์ชัน F บน $[a, b]$ ซึ่ง $F(x) = c_x$ สำหรับทุก ๆ $x \in [a, b]$

$$\text{แล้วจะได้ } F(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} F_n(x) \quad \text{สำหรับแต่ละ } x \in [a, b]$$

โดยให้ n' เข้าสู่อินฟินิตีใน (*)

จะได้ $|F_n(x) - F(x)| \leq \frac{\epsilon}{2} < \epsilon$ สำหรับทุก $n \geq N$ และ

$x \in [a, b]$

นั่นคือ $\{F_n\}$ คอนเวอร์จสม่ำเสมอไปยัง F

โดยทฤษฎีบทนี้ จะได้ $F \in C[a, b]$

ฉะนั้น $\{F_n\}$ คอนเวอร์จไปยัง $F \in C[a, b]$

นั่นคือ เมตริกสเปซ $C[a, b]$ จะทอพอโลยี

ทฤษฎี 2.8 เมตริกสเปซ $C[a, b]$ เมื่อ a กำหนดในทฤษฎี 2.5 จะทอพอโลยี

พิสูจน์ ให้ $\{F^{(p)}\} = \{(F_1^{(p)}, F_2^{(p)}, \dots, F_n^{(p)})\}$

เป็นซีเควนซ์โคซี ของฟังก์ชันต่อเนื่องของเมตริกสเปซ $C[a, b]$

ให้ $\epsilon > 0$ จะมีจำนวนเต็มบวก N ซึ่ง

$$d(F^{(p)}, F^{(q)}) = \sup_{x \in [a, b]} |F_1^{(p)}(x) - F_1^{(q)}(x)| < \frac{\epsilon}{2}$$

สำหรับทุก ๆ $p, q \geq N$

ดังนั้น $|F_1^{(p)}(x) - F_1^{(q)}(x)| < \frac{\epsilon}{2}$ สำหรับทุก ๆ $p, q \geq N$

$x \in [a, b]$ และ $i = 1, 2, \dots, n \dots (**)$

สำหรับแต่ละ x และ i ซึ่งเป็นค่าคงที่ $\{F_1^{(p)}(x)\}$ จะทอพอโลยี

เป็นซีเควนซ์โคซีใน R และเนื่องจาก R เป็นคอมพลีต

ดังนั้น $\{F_1^{(p)}(x)\}$ จะคอนเวอร์จไปยังสมาชิกใน R

ให้ $c_{i,x} = \lim_{p \rightarrow \infty} F_i^{(p)}(x)$ สำหรับ $i = 1, 2, 3, \dots, n$

ให้ฟังก์ชัน F_i บน $[a, b]$ ซึ่ง

$F_i(x) = c_{i,x}$ สำหรับทุก ๆ $x \in [a, b]$ และ $i = 1, 2, 3, \dots, n$

ดังนั้น $F_i(x) = \lim_{p \rightarrow \infty} F_i^{(p)}(x)$

ฉะนั้นจะต้องมีจำนวนเต็มบวก N_i ซึ่ง $|F_i^{(p)}(x) - F_i(x)| < \epsilon$

สำหรับทุก ๆ $p \geq N_i$, $x \in [a, b]$ และ $i = 1, 2, \dots, n$

ให้ $N = \sup \{N_1, N_2, N_3, \dots, N_n\}$

ถ้า $p \geq N$ แล้ว $d(F^{(p)}, F) = \sup_{x \in [a, b]} |F_i^{(p)}(x) - F_i(x)| < \epsilon$,
 $i = 1, 2, \dots, n$

นั่นคือ $\{F^{(p)}\}$ คอนเวอร์จไปยัง F

ถ้าให้ q เข้าสู่ ∞ ใน (**)

จะได้ $|F_i^{(p)}(x) - F_i(x)| < \epsilon$ สำหรับทุก ๆ $i = 1, 2, 3, \dots, n$

และ $x \in [a, b]$

นั่นคือ $\{F_i^{(p)}\}$ คอนเวอร์จสม่ำเสมอไปยัง F_i

โดยทฤษฎีบท 2.4 F_i จะเป็นฟังก์ชันต่อเนื่องสำหรับ $i = 1, 2, 3, \dots, n$

และดังนั้น $F = (F_1, F_2, \dots, F_n) \in {}^n C[a, b]$

นั่นคือ ${}^n C[a, b]$ เป็นคอมพลีทเมตริกสเปซ

ทฤษฎี 2.9 ถ้า (Y, d) เป็นสับสเปซปิด (Closed subspace)

ของคอมพลีทเมตริกสเปซ (X, d) แล้ว (Y, d) จะต้องคอมพลีท

พิสูจน์ ให้ $\{x_n\}$ เป็นซีควเอนซ์โคซีใน $Y \subset X$

เนื่องจาก (X, d) เป็นคอมพลีท

และ Y เป็นสับสเปซปิด

จะได้ $\{x_n\}$ คอนเวอร์จไปยังจุด $x \in Y$

นั่นคือ (Y, d) จะต้องคอมพลีท

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved